

Saa er Højtidsdagene forbi. I de amerikanske Kirker var der slet ikke Nøde hverken Jul eller Nytår. De famlede dog Zuleaften til Zuletræ, hvor Santa Claus fremtraadte. Bor Korrespondent, C. W. Christian Jensen rejser med Familie om nogle faa Dage til Cedar Falls, Ia., hvor han har forpagtet en Farm. Vi vilde gerne have behøvdt dem iblandt os, fordi de har virket frem i vor Søndagskole og taget Del i Menighedens Arbejde, men ogsaa fordi de er iblandt den lille Flok, som Herrens kendes ved.

Del Rey, Cal.

Vinteren, som vi har den her i California, har nu holdt sit Indtog igen, ikke med Sne, saa vi kan køre i Slæde, men med Graavej; vi har ogsaa i den sidste Tid for Jul haft noget Regn og jonune Tider lidt Frost om Natten. Denne Tid er efter Korrespondentens Mening ikke saa behagelig som de andre 9—10 Maanedere af Aaret. Denne Aarets Tid benyttes saa til at saa Træer og Vinranker beskaare, og skal man plante, saa saa Jorden tilberedt; man kan som bekendt arbejde i Jorden her, paa hvad Tid af Aaret, man ønsker det.

Sos Mr. Henry Jensen holdt en Pige, forleden sit Indtog; vi ønsker til Lykke!

Mrs. Rasmusen fra St. Louis (en Søster til Mr. Henry Jensen) er her paa Vej og i denne Tid, lige saa er Mr. Bush fra Alberta, Canada, herude; han har lejet sin Farm ud i Alberta; han tænker nok paa at bofatte sig hos os. Mr. Christ Jensen har lejet sin Farm ud til Mr. Niels Maden; Mr. Jensen med Familie gæster maasse Fædrelandet til Sommer.

Siden vi sidst lod høre fra os, har Mr. Marius Peteresen købt Land her tæt ved og ligeom de tre Vorgaende købt af en Amerikaner. Der er heller ikke saa faa af disse, som vil sælge, og Danferen er glade ved at faa deres Farme; vi, som allerede er her, ønsker selvfølgelig at faa saa stort et dansk Settlement som muligt, ikke for de Amerikanere og Amerikanerne ikke saa godt kan være Raadere, men vi efter alligevel vore Landsmænd mest, og nu har vi ogsaa vor Kirke lige i vor Midte.

Vi har nu Vand i nogle af vore store Vandgrøfter, saa nogle af os kan overrisle Jorden allerede. Det ser ikke ud til, at man vil komme til at mangle Vand i 1909; der er meget Sne paa Bjergene. Hvorledes Aaret saa vil blive, er sjunkt for os. Priserne er smaa lige for Tiden; Brugten er 4 Cents, og Roinerne er 2 og 2 1/2 Cents for Rindet.

Svad Naturskønheder angaar, da saa vi i „Danferen“ af vor Ven Mr. Miller, at her i California var der kun Sand og Træer. Med disse Ting er det forfælsk, med hvad Briller man ser paa det. Der var en Præst fra Oregon her for nogen Tid siden, som, da han stod og saa paa den megen Sne, der laa i de dybe Kløfter paa Bjergene, udbrodt af Begjæring: „D, hvor skönt her“. Der er ikke saa faa af os, som har været her 2 Aar og længere, som ikke kan blive træt af at se paa disse Naturskønheder.

Meget af dette Land vilde ikke være af megen Værdi, var det ikke til at bande; men ogsaa denne Ting har Gud ordnet viselig, saa vi har Bjergene i Baggrunden til at samle Sneen, som saa senere, naar Jorden bliver varm og tør, kan benyttes til at bande den.

Ror.

\$3.50 Cream Separators \$3.50

For Skimmer Separator er noget arbejdet med og ualmindelig, og Prisen er saa lav, at enhver kan have en af dem. Den er let at haandtere, og den er den bedste Model af sit Slægt. Den er frembragt af Garretts og leveres til enhver Tid alle dele frit til Ejeren. Hvorfor betale fra \$25 til \$50 for en Separator med et stort Vands og en rimelig Pris, naar De kan faa vore, som giver bedre Resultater end de fleste Maskiner til huse eller for \$3.50. Enhver, der ejer en af disse, burde have en af disse Maskiner.

Den kan sælges den billigst, fordi vi er fri for at betale en rimelig Afgift til Ejeren. Den er nemlig helt ud over egen, og Konstruktionen er saa hurtig, at der forberedes Specialiteter til at fabrikeres den. Vi sender Maskinen fragtfrit med Vædselsafgift af Besen, og hvis den ikke er alt, hvad den er, og hvis det er, saa De efter 30 Dages Forsøg sende den tilbage paa vor Bestilling og faa Dets Bøge tilbage. Waalbeise Agenter ønskes.

The Skimmer Separator Co., 197 W. Harrison St., Chicago, Ill., San Francisco.

Kan en Luftbær flyve til England?

Følgende Artikel er overført fra Engell, hvor den findes i Barket „Merical Warfare“, som nylig er udsendt af N. A. Hearne:

Det er blevet til en fantastisk Idee, at vi som boende paa en Ø kan blive angrebne fra Søfiden. Saa længe vor Flaade derfor har betydelig Størrelse, vilde ingen kunne gøre os noget. Det engelske Folk lægger endnu ingen Vægt paa Luftfartsarten. Det er derfor intet Under, at alle de Muligheder, der i den Seneende ligger for Sø og Flaade, forsummes.

I Zeppelin-Typen ejer Tyskland allerede et Luftflot, der kan bære 15 Personer og et rigeligt Forraad af Sprængstoffer og Munition. Intet er til Sinder for, at det kan forsynes med traadløs Telegraf, Lufttorpedoer og passende Skuds. Det kan i Virkeligheden gøres til et Krigsflot i Luften og beherske sit Element. Zeppelin-Typen kan gaa stik imod en Vind, der har en Styrke af 33 Mil i Timen, og med en gunstig Vind kan den flyve 50—60 Mil i Time. De nye Skibe vil desuden rimeligvis være i Stand til at flyve ialt 800 Mil, 400 Mil frem og 400 Mil tilbage. Maasse de endog kan naa en Strækning af 1000 Mil med en Gennemsnitshastighed af 30 Mil i Timen.

Ser vi kortet, vil det vise sig, at det fra Friedrichshafen, hvor det første Luftflot har Station, til den vigtigste engelske Krigshavn Sheerness er 380 Mil, en Strækning, som altsaa kan tilbagelægges i næppe 13 Timer. Vilde man angribe os ad denne Vej, vilde vi ikke være i Stand til at værges os imod det.

Uden mindste Fare for at blive opdaget vilde Zeppelin i Nattens Mørk og Mørke kunne gaa op i Tyskland og sejle hen over Frankrig og Kanalen til England. Skibet vilde, bogstavelig talt, kunne slaa ned i England som et Lyn fra Himmelen. Vore Fæstninger og Krigsflot er ikke indrettet med et Angreb fra Luften for Øje. I Virkeligheden kan vi ikke paa nogen Maade gøre Modstand, da vi ikke ejer noget der til særligt indrettet Skuds. Og selv om det end lykkedes at ødelægge et af Luftflotene, vilde det i Forvejen have anrettet stor Skade.

Det moderne Luftflot er en uimulig fjende, der sejler hurtigere end et Krigsskib, det kan bevæge sig fra Sted til Sted, baade over Vand og Land, hurtigere end noget andet militært Bevægelsesmiddel. I de vore Luftflot er der fri Passage for alle, og et tykt Luftflot kunde derfor sejle hen over Frankrig, uden at dette Land kunde protestere. Man vilde ikke engang lægge Mærke til det. Paa Grund af den pludselige Fremkomst er et Luftflot et saa forfærdeligt Krigsredskab.

Ventes der en Krig, kan en fjendtlig Luftflot begive sig af Sted mod vort Land og stoppe op et Par Mil fra vor Grænse. Naar Krigens er brudt ud, vilde den i Løbet af to Timer være i Stand til at slaa ned, hurtigere end baade Sø og Flaade. Des mere man faaledes suspicøstatter sig med Luftflotene, des farligere synes de at være.

Korfatteren gaar derpaa over til en Umtale af Luftflotenes Betydning i Form af Understøttelse til en tykt Sø og Flaade under Angreb paa England. Saa paaviser, at man ved Hjælp af Luftflaader vilde være i Stand til at ødelægge en stor Del af Krigsskibene og saaledes blotte Landet for alt Forsvar til Sø. Til flyvende og sidst vilde Besterne af Englands glimrende Flaade bevogte en ødelagt og henrygende Nation, der vilde være tvungen til at bede om Fred, før et Krigsskib havde kunnet rejne et Skud. Saa hjælpeles øide England være under den Regn af Sprængstoffer, der styrte ned fra Luften.

Vogen har særlig Betydning, fordi den i et Forord anbefales af den verdensberømte Sir James Watson og for øvrigt vidner om et grundigt Kendskab til Luftfartsarten: Historie

Jul i Grønland.

Minde fra „Danmark“ Expeditionen.

Af P. Freuchen. i „Ar. Dgl.“

II

Det gjorde ondt, og Følelserne var allerede ved helt at forpinde. Men som jeg bedt stod og ordnede mine Sager og tænkte paa, hvor dejligt der var ved Skibet, mærkede jeg noget komme bag ved mig og gnide sig op ad mig som for at trøste mig.

Det var Hans Jørgen. Hans Jørgen var nu ikke mere den, han havde været, han var bare et Brag, der gik her og fik Sulteføde for at være vagtjom mod Ulvene og Bjørnene.

Han maatte ligge ude om Natten som om Dagen, bare en Gang imellem var han inde i Suset for at besøge os og saa vore Levninger, det var ikke store Sager; mest levde han egentlig af „Suppe“, d. v. s. det Vand vi vaskede vore Grøder og andre Spjægegrej op i, det var jo dog altid bedre end det rene ingenting, men meget Sul gav det ikke paa Kroppen.

Han saa forfærdelig ud. Ørene — han havde kun halvbudet — var lejede, idet han i de mange Slagsmaal for Jøden ofte var bleven nappet og bidt af andre, der var lige saa hullne som han. Halsen var det halve borte af, og Halsen var altid sjukket og uordenlig, der var aldrig Tid eller Lejlighed til at pynte sig.

Men værst var det dog med Benet, det venstre Forben. Det var det, der havde gjort ham ufærdig til de store Slagsmaalene, udfikket til de store Sladerejer og ubrugelig til Bjørnejagterne.

Den sidste, han deltog i, havde fejret ham Poten. Den havde Bjørnen faaet Tag i og med et Bid klippede den fuldstændig af, saa han nu humpede trebenet rundt efter den Tid.

Saadan saa Hans Jørgen ud, som han kom og gned sig op ad mig for at forsøge, om der dog ikke skulde være bare et lille, bitte Stykke til ham.

Da i Dag var der naturligvis en Stykke, for det var jo Jul.

Saa kom han da med ind, og jeg stampede og bandede Hænderne, gned Halsen og gjorde mig det saa behageligt som muligt, men stille, for Guldflot skulle ikke vækkes, før Zulegrøden var køgt.

Det var nu Haregrød, og det hører sig jo ikke rigtig til, men vi havde nu ikke andet, og det var vi glade for, og saa havde vi tilmed gent Suffer til den i lang Tid, saa den imogte stovret og varmede godt op i os.

Hans Jørgen fik Besøget, lige saa mange han kunde spise. Og efter Grøden fik vi Kaffe og Cigarer, saa det tegnede til at blive en hel hyggelig og behagelig Dag.

Men saa var det, at jeg kom ud for at se efter Vejret og opdagede i Mørket, at der laa en smal Skjæftribe over hele Østien et Par Hundrede Meter oppe i Luften.

Den var ganske tynd og fin, og man kunde kun se den langs Siderne paa de stejle Fjelde, hvor den dannede en vandret, lysende Stribe langs hele Østien. Fjeldene var jo mørke, da Sneen søg væk fra de stejle Bæge.

Et saadant Skylag adskiller ofte forskellige Luftstrømninger, saa at det kan være meget forskellige Temperaturer og Vindretninger, man har over og under Skjen, noget, som man ellers maaler ved Luftballoner, men her kunde man jo nøjes med at krable op paa Fjeldet med Termometrene og saa læse af paa de forskellige Steder.

Det var da ogsaa mit sædvanlige Arbejde, naar Vejret var til det.

Nu er en Fjeldtur jo undertiden en herlig Maade at faa rørt sig paa og let sig om — men her gjorde nogle ekstra Forhold sig dog gældende.

Dele var Fjeldene her ikke særlig gode at krable op og ned ad, man maatte bruge baade Sønder og Fødder, og flere Steder var det saa smaa Fremspring i Klippen, man skulde holde fast i, at man maatte have Banterne af og tage fat med de bare Sønder. Og det er koldt i over 30 Graders Kulde!

Derfor kom jo saa Mørket, der

heller ikke gjorde det lettere eller behageligere.

Og nu var det Zuleaften, da skulde man ikke tage sig en Fritdag paa den og blive inden Døre?

Vi talte frem og tilbage om det, der var ingen Tvivl om, hvad vi havde mest lyst til, men alligevel sejrede Bligtfølelsen dog, og Guldflot besluttede sig til at gaa med, saa vi gav os til at forberede os til Turen med det samme.

Det er slet ikke saa lige en Sag at tage Dørtøj paa, som det er her hjemme at stifte i en Frakke og et Par Støvler, det tager sin Tid.

Først er der Fodtøjet, der er stuvet i det, saa er der Dørtøjet, der skal uden paa Skindtøjet, for ikke at blive helt faldt med Sne.

Det er en stor sammenfrosset Klump, som først ved Bearbejdelse bliver sig at være et Par Bukser og en Sættetrøje. Det er koldt og væmmeligt at stifte i, alting generer og anaver til en Begyndelse, man fryser i Banterne, Fødderne spider og Halsen og Kinderne, men snart har man gaaet sig let og varm; det er bare en Overgang.

Saa gik vi af Sted, Guldflot og jeg, som to uformelige Skuffelser, og Hans Jørgen humpede bag efter paa sine tre Ben.

Føret var rigtig godt, og vi naaede den første Station uden Uheld.

Det var en stor fort Sten, der var bleven liggende paa en Afstads paa Fjeldsiden, engang da Jøden havde ført den med paa sin Vej ned gennem Dalen. Den var let kendelig paa den hvide Fjeldveg, hvor den viste for vor Fantasi, der jo i overvældende Grad drejede sig om Mad, og sig ud som en kempemæssig Skulptur. Den fine Sne, der laa derpaa, var det dejligste Suffer, noget man længes meget efter, naar man i lang Tid maa undvære det.

Der svingede jeg mit Termometer og afsatte det ved Hjælp af en Elektrisk Lygte. Elementet bar jeg paa Maven, for at det ikke skulde fryse, og Ledningen var ført id igennem Løjet.

Det er ofte hemmeligt jaaledes at være Usanlæg, navnlig naar man skal krable om paa Klipperne, men saa har man da prøvet det med.

Guldflot sad og læste Lret af og fik op med vældige Tal; det gaar ikke at skrive imaat med froene Fingre, naar man vil kunne læse det igenbagefter.

Men her blev vi da færdig, og saa gik det videre til den næste Station.

Det var det befarligste Stykke Vej, Fjeldet var paa sine Steder ganske stejlt og glat, der var kun en Vej, hvor man kunde faa fat i nogle Revner til at fiske Fødderne i og gribe i med Hænderne. Den var ikke god at finde i Mørke.

Derfor kom, at det nu fort Tid i Forvejen havde været Føslag, saa Fjeldet var glat og ikke til at staa paa.

Det gik os som Soldaten, der hulde op ad Krigsfløjet for at vinde Prinsessen i Eventyret. Over Gang vi kom et godt Stykke op og naante, at vi nu kunde naa lidt Højnheder at faa fast Fæste i, rutschede vi begge ned, hvor vi begyndte, netop som vi var ved at naa op.

Hans Jørgen derimod, den trebenede Anvaldt, forsvandt i Mørket og viste sig lidt efter ovenover os, han var kommen op ad en Vej, vi ikke kendte eller kunde bruge, og sad nu og saa medliden paa os.

Vi arbejdede og arbejdede, stittede os opad paa Maven for at gøre saa ster Modstand mod at glide ned som muligt, og endelig naaede Guldflot at faa fat med den ene Haand i en fastliddende Sten, jeg fik Tag i hans ene Ben, og saa halede han os begge op.

Saa gik det til den næste stejle Hæde, over Sten, over Snefrynninger til næste Station og til den værste højt oppe paa Fjeldet.

Observationerne gav interessante Resultater, det antregende Arbejde, der nu var kronet med Held, gav Humør, og vi stod nu paa Toppen af Fjeldet og fælte Livsglæden strømme gennem os ved Følelsen af at være unge og raske og i Besiddelse af Energi og Kræfter til at gøre noget.

Der var saa dejligt. Der var ganske stille, og Fjeldene laa under-

Dana College KURSUS COLLEGE: Klassisk - Videnskabelig Afdeling. PRO-SEMINARY: Forbereder til Trinitatis Sem. NORMAL (County & State certificates). ACADEMIC: Forberedelse til Universitet. BUSINESS: Shorthand & Typewriting. MUSIK: Violin, Orgel og Piano. \$16 for fire Ugers Ophold og Undervisning. Skriv efter Katalog! C. X. HANSEN, Forstander. Box 149, Blair, Nebr.

En ny holdbar og elegant Bibel. Vi har netop modtaget en ny, fin og stærkt indbundet Bibel, paa India Papir i Lommeformat med Guldbind, Overfaldsbinding, runde Hjørner. Det er en speciel Indbinding som vi har faaet lavet efter Bestilling, den er meget solid indbundet og vil sikkert tilfredstille enhver, som ønsker en smuk og holdbar Bibel. Prisen er sat til \$3.20. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, Blair, Nebraska.

Blair Shoe Co. Det betaler sig at holde Deres SKO i god Stand! Vi gør al Slags Reparationsarbejde paa SKO. Blair, Nebraska.

„Mod Strømmen“ og „Svar“. Af nylig afdøde Biskop I. C. HEUCH. DENNE fortrinlige Bog, der med enestaaende Grundighed, Klarhed og Alvor behandler vor Tids mest brændende kirkelige Spørgsmaal, Nyrationalismen, ud fra et ægte luthersk Standpunkt, bør absolut læses af enhver troende Mand og Kvinde. Forfatteren skriver selv i sit Forord: „Jeg har skrevet for MENIGHEDEN, ikke for Theologerne eller rettere for Theologerne kun, forsaavidt ogsaa de hører med til Menigheden“. „Mod Strømmen“ er delt i følgende Afsnit: Religion og Kristendom; Moral og Liv i Gud; Den nye Forkyndelse; Korsets Ord; Jesus af Nazaret; Troen og Bibelkritikken; Spredd Fægtning. Den foreliggende nye Udgave er trykt paa solidt Papir med smukke og tydelige, danske Typer, 246 og 183 Sider. Sælges i eet smagfuldt Bind til en Pris af \$1.50. „Svar“ sælges særskilt, godt indbundet, til 50c. DANISH LUTH. PUBL. HOUSE, BLAIR, NEBR.

ligt muligt i Mørket, svagt belyste af Nordlysjene, vore dejlige Zulefterer. Der var Fred, Zulefred over Naturen. Stille, ganske stille laa alt hen. Ulvene holdt sig borte, og vi stod saa trygge og rolige i Zulestemmen her oppe paa Fjeldet, mange, mange Mil fra alle andre Menninger. Vi tænkte paa de mange, der kunde os en Tanke i Aften, hvordan de end havde det, bedre Følelser end vor var de næppe opfyldt af. Og vi var dog bare to Mennesker, der stod her for sig uden at tale sammen. Julen var over os. Men saa var det med et, at Guldflot greb mig i Armen og pegede nedover mod Dalen for vore Fødder. „Se,“ sagde han, „der er Taagen!“ Og jeg forstod det i det samme, det var Taagen, der var væltet ind i Kløften, som den saa ofte gør, og fuldt bunden af den. Vi stod ovenover den og havde ikke mærket den komme. Den blev stadig tækkere og tækkere, og vi skulde ned af det vanfælige Fjeld, en anden Vej end den,